

Mishnah Ketubot, chapter 9

משנה כתובות פרק ט

(1) If a husband gives to his [betrothed] wife a written undertaking, [prior to marriage, stating] “I have no claim whatsoever [literally, no right nor claim] upon your estates,” he may, nevertheless, enjoy its revenues during her lifetime and when she dies, he is her heir. If so, what was his object in giving her the written undertaking, “I have no claim whatsoever upon your estates?” [Answer:] That if she sold them or gave them away [even after her marriage], her act might be valid. If he wrote, “I have no claim whatsoever upon your estates and upon their revenues,” he may not enjoy their revenues during her lifetime, but when she dies, he is her heir. Rabbi Yehudah says, He may, in all cases enjoy the yield of the revenues [i.e., the profits from land purchased through the sale of produce, grown on land received from her] unless he wrote out for her [the following undertaking], “I have no claim whatsoever upon your estates and upon their revenues and the yield of their revenues and so on, without end.” If he wrote, “I have no claim upon your estates, their revenues, (and the yield of their revenues) during your lifetime and after your death,” he may neither enjoy their revenues during her lifetime nor can he be her heir when she dies. Rabbi Shimon ben Gamliel says, When she dies he is her heir, because [by this declaration] he is making a condition which is contrary to that which is enjoined in the Torah [Rabbi Shimon maintains that according to Torah law, it is the husband who is

רבנו עובדיה מברטנורא

א הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסיה. בעודה ארוסה כותב לה, לבשתנשאי לי דין ודברים אין לי בנכסיה. אע"ג דלא קנו מיניה מוכרת ונותרת ומכרה קיים, שנחלה הבאה לאדם ממקום אחר אדם מתנה עליה שלא יירשנה ואי קנו מיניה, אפילו לאחר שנשאה מכרה קיים, אבל פירות אוכל: **ואם מתה יורשה.** דהכי משמע, בנכסיך אין לי דין אבל בפירותיהן יש לי דין, וכל זמן שהן נכסיך שאת בחיים אין לי דין ודברים בהם, הא לאחר מיתה יש לי בהם דין ודברים: **רבי יהודה אומר לעולם הוא אוכל פירי פירות.** בגמרא מפרש אלו הן פירות ואלו הן פירי פירות, הכניסה לו קרקע ועשתה פירות אלו הן פירות, מכר אלו הפירות ולקח בהן קרקע ועשתה פירות הרי הן פירי

א הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסיה, הרי זה אוכל פרות בחייה. **ואם מתה, יורשה.** אם כן למה כתב לה דין ודברים אין לי בנכסיה, שאם מכרה ונתנה, קיים. **כתב לה, דין ודברים אין לי בנכסיה ובפירותיהן,** הרי זה אינו אוכל פרות בחייה. **ואם מתה, יורשה.** רבי יהודה אומר, לעולם אוכל פירי פרות, עד שיכתוב לה דין ודברים אין לי בנכסיה ובפירותיהן ובפירי פירותיהן עד עולם. **כתב לה, דין ודברים אין לי בנכסיה ובפירותיהן (ובפירי פירותיהן) בחייה ובמיתיה,** אינו אוכל פרות בחייה. **ואם מתה, אינו יורשה.** רבן שמעון בן גמליאל אומר, אם מתה, יירשנה, מפני שהתנה על מה שכתוב

the heir of his wife], and whenever a man makes a condition which is contrary to what is written in the Torah, his condition is null and void.

(2) If a man died and left a wife [who claims her *ketubah*], a creditor [claiming the repayment of his debt], and heirs [expecting their inheritance],

and he had a deposit or a loan in the possession of others. This, Rabbi Tarfon says, shall be given to the one who is under the greatest disadvantage. [According to some, this is referring to the one whose *ketubah* or deed is dated last, since he/she would not be able to collect from the purchasers of lands sold prior to that date; others however say, this refers to the *ketubah* of his wife, since it is not customary for a woman to search for other properties of the deceased.] Rabbi Akiva says, No pity is to be shown in a matter of law; and it [the deposit or the loan] shall rather be given to the heirs, for whereas all the others [widows and creditors] must take an oath [before they are authorized to seize any portion of the estate], the heirs need not take any oath [the inheritance passes into their possession as soon as the person to whom they are heirs, dies. Since they are legal possessors, the others, whose claims have yet to be substantiated by an oath, cannot deprive them of their possessions, for the movables of orphans are not pledged to the creditors of their father].

(3) If he left produce that was detached from the ground, then whoever [the heirs,

רבנו עובדיה מברטנורא

פירות. וכשומר לה דין ודברים אין לי בנכסייך ובפירותיהן בלבד, אוכל פירי פירות לדברי ר' יהודה, דהא לא סליק נפשיה אלא מן הפירות בלבד. והלכה כר"ג: "רשב"ג אומר אם מתה יירשנה מפני שמתנה על מה שכתוב בתורה. דכתיב (במדבר כז) וירש אותה, מכאן שהבעל יורש את אשתו. אבל מסקנא דמלתא, שירושת הבעל את אשתו אינו מן התורה אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא. ואף על פי כן הלכה כרשב"ג לא מפני שמתנה על מה שכתוב בתורה אלא שהכמים עשו לה חזוק כשל תורה: **ב ינתנו לכושל שבהן**. אית דמפרשי, למי ששטרו מאוחר, שהוא כושל וחלש שבכולן שאינו יכול לטרוף לקוחות הקודמים לו. ואית דמפרשי, אשה, והיא קרויה כושל שאין דרכה לחזור אחר נכסי המת ולבקש היכן יש לו קרקע כמו האישי. ואע"ג דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי לבעל חוב ולא לכתובת אשה, הכא דלאו ברשותיהו מנחי, סבירא לר' טרפון דמוציאין מיד הלזה או מיד שהפקדון אצלו ונותנין לבעל חוב ולכתובה: **ינתנו ליורשים**. ולא מהניא תפיסה: **שכולן צריכין שבועה**. שהבא ליפרע מנכסי יתומים לא יפרע אלא בשבועה וכל זמן שלא נשבע אין אנו

בתורה. וְכֵן הַמֵּתְנֶה עַל מַה שְּׁכָתוּב בַּתּוֹרָה, תֵּנְאוּ בְטָל: **ב** מִי שִׁמַּת וְהֵנִיחַ אֵשֶׁה וּבִעַל חוֹב יְיֹרְשִׁין, וְהָיָה לוֹ פְקֻדוֹן אוּ מִלְוָה בְיַד אַחֵרִים רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, יִנְתְּנוּ לְכוֹשֵׁל שְׁבָהָן. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִין מִרְחָמִין בְּדִין אֶלָּא יִנְתְּנוּ לְיֹרְשִׁין, שְׂכָלָן צְרִיכִין שְׁבוּעָה וְאִין הַיֹּרְשִׁין צְרִיכִין שְׁבוּעָה: **ג** הֵנִיחַ פְּרוֹת תְּלוּשִׁין מִן

the widow, or the creditor] seizes it first acquires possession [according to Rabbi Tarfon, who holds that seizures are valid even after the death of the debtor]. If the wife took possession of more than the amount of her *ketubah*, or a creditor more than the value of his debt, the balance Rabbi Tarfon says, shall be given to the one who is under

the greatest disadvantage. [In this case, it would mean the holder of the deed/*ketubah* since he is unable to collect from the orphans (because the movables of orphans are not pledged to the creditors of the father).] Rabbi Akiva says, No pity is to be shown in a matter of law; and it shall rather be given to the heirs, for whereas all the others must take an oath, the heirs need not take any oath [the inheritance passes into their possession as soon as the person to whom they are heirs, dies. Since they are legal possessors, the others, whose claims have yet to be substantiated by an oath, cannot deprive them of their possessions, for the movables of orphans are not pledged to the creditors of their father].

(4) If a husband set up his wife as a shopkeeper [that she should buy or sell his wares] or appointed her as his administrator, he may impose upon her an oath [that she has not dealt fraudulently with anything that had been put in her charge] whenever he desires to do so [and once she is obligated to swear, he may impose an oath regarding her spindle and her dough]. Rabbi Eliezer says, [Such an oath,

רבנו עובדיה מברטנורא

יודעים אם יש להם עליו כלום, הלכך משמת המת זכו בהן היורשים וברשותן הן: **ג** כל הקודם בה זכה. קדמו יורשים זכו ואין מוציאין מידם, דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי לבעל חוב ולכתובה. קדם אחד מהם האשה או המלוה זכה הוא, דר' טרפון אית ליה תפיסה דלאחר מיתה מהניא: **זכתה אשה יותר על כתובתה**. אם קדמה ותפסה ויש יותר מן הכתובה, או קדם בעל חוב ותפס ויש יותר על חובו: **המותר ינתנו לכושל**. זה בעל השטר שידו על התחונה. ואם בא ליד היתומים שוב לא יוציאו מהם לא אשה ולא בעל חוב. והאינדא דנהיגי בכל בתי דינים שבישראל דמטלטלי דיתמי משתעבדי לבעל חוב, מי שמת והניח מטלטלין והיה עליו בעל חוב וכתובת אשה, כל הקודם זכה בין בעל חוב מוקדם בין בעל חוב מאוחר, שאין דין קדימה במטלטלין. ואם לא קדם אחד מהם, יחלקו המטלטלין ביניהם, כדאמרינן לקמן בפרק מי שהיה נשוי: **ד חנונית**. למכור ולקנות בחנות: **אפטרופא**. להתעסק בממונו ולישא וליתן: **משביעה כל זמן שירצה**. שבועה כעין של תורה על

הקרקע, כל הקודם, זכה בהן. זכתה אשה יותר מכתבתה, ובעל חוב יותר על חובו, המותר, רבי טרפון אומר, ינתנו לכושל שבהן. רבי עקיבא אומר, אין מרחמין בדין אלא ינתנו ליורשים, שכלם צריכין שבועה ואין היורשים צריכין שבועה: **ד המושיב את אשתו חנונית או שמנה אפטרופא, הרי זה משביעה כל זמן שירצה**. רבי אליעזר אומר,

that she has not dealt fraudulently with anything that had been put in her charge, may be imposed upon her] even in respect of her spindle and her dough [i.e., even when she is not required to take an oath regarding commercial transactions].

(5) [If a husband] gave to his wife an undertaking in writing, "I have no claim upon you for either vow or oath," he cannot impose an oath upon her. He may, however, impose an oath upon her heirs [if, having been divorced by him, she died and they claim from him the amount of her *ketubah*. The oath they take affirms that the deceased had not enjoined upon them either while, or before, she was dying, nor did they find any entry among her papers that the *ketubah* was paid] and upon her lawful successors [people who bought her *ketubah* from her, the necessary changes having been made]. [If he wrote,] "I have no claim for either vow or oath either upon you, or upon your heirs, or upon your lawful successors," he may not impose an oath either upon her, or upon her heirs, or upon her lawful successors. His heirs, however, may [if, upon the demise of their father, the widow, her heirs, or her lawful successors claim from them the payment of her *ketubah*] impose an oath upon her, upon her heirs, or upon her lawful successors. [If the written undertaking read,] "Neither I, nor my heirs, nor my lawful successors [the purchasers of his estate, from whom the *ketubah* is claimed in the absence of unencumbered property] shall have any claim upon you, or upon your heirs, or upon your lawful successors for either vow or oath," neither he, nor his heirs,

רבנו עובדיה מברטנורא

טענת שמא, ויכול לגלגל עליה שלא עשתה אונאה על פלכה ועל עיסתה: רבי אליעזר אומר. אפילו לכתחילה שלא ע"י גלגול יכול להשביעה על פלכה ועל עיסתה. ואין הלכה כר"א: ה' משביע הוא את יורשיה. אם גירשה ומתה ויורשיה תובעין הימנו כתובתה, נשבעים שבועת היורשים שלא פקדנו בשעת מיתה ולא אמרה לנו קודם לכן ולא מצינו בין שטרותיה ששטר כתובתה פרוע: ואת הבאים ברשותה. אם מכרה כתובתה לאחרים ונתגרשה ומתה והלקוחות תובעים כתובתה, נשבעים אף הן שבועת היורשים: אבל יורשיו משביעין אותה. אם נתאלמנה היא או יורשיה נפרעין מן היתומים, צריכים שבועה, שהרי לא פטרן אלא ממנו אם תגבה כתובתה בחייה: לבאין

nor his lawful successors may impose an oath either upon her, or upon her heirs, or upon her lawful successors.

(6) If she [the woman whom her husband had granted exemption from vow and oath] went from her husband's grave to her father's house [i.e., she severed all connection with her husband's business affairs as soon as he was buried], or returned to her father-in-law's house but was not made

administrator, the heirs are not entitled to impose an oath upon her [even in respect to the period between her husband's death and burial, so as not to delay burial, since she would then be required to maintain proof of all sales and purchases used in paying for the burial]; but if she was made administrator, the heirs may impose an oath upon her in respect of [her administration] during the subsequent period [the exemption having expired at the moment the estate passed into the possession of the heirs], but not in respect to the past [the period of her administration prior to their father's death, when she was protected by his exemption].

(7) A woman who impairs [this is explained in the next Mishnah] her *ketubah* is not paid [the balance she claims] unless she first takes an oath [affirming her claim]. If one witness testifies against her that [her *ketubah*] has been paid [in full], she is not to be paid unless she first takes the oath. From the property of orphans, from assigned property [mortgaged or sold], and [from the property of]

רבנו עובדיה מברטנורא

ברשותי. אם אמכור נכסי ואת באה ליפרע מן הלקוחות: **ו ה'לכה מקבר בעלה.** זו שפטרה בעלה מן השבועה: **לבית אביה.** שלא נתעסקה שוב בנכסים: **אין היורשים משביעין אותה.** במה שנתעסקה בין מיתה לקבורה. שאם היו יורשים יכולים להשביעה על כך, מתוך שהיא צריכה להביא עדים במה שהיא מוכרת וקונה לצורך קבורת המת ישהה המת ויתנולל: **על העתיד לבוא.** שלא עיכבה בידה כלום מן העסק שנעשית אפטרופא עליו לאחר קבורת בעלה, דלא מהניא ביה פטור ידידה שהרי הנכסים של יתומים הם **על שעבר.** על עסק שבחיי בעלה: **ז לא תפרע אלא בשבועה.** הדנפרע מחבירו אינו מדקדק לשום לב על כל מה שפרעו, וזו הואיל ונפרעה במקצת אפשר שנפרעה הכל ורמו רבנן שבועה עלה כי היכי דתידוק: **עד אחד מעיד שהיא פרועה לא תפרע אלא בשבועה.** תקנת חכמים היא כדי להפיס דעתו של בעל. ושבועות הללו אף על פי שתקנת חכמים הן, אינן אלא כעין של תורה בנקיטת חפץ, שכל שבועות שתיקנו במשנה כעין של

יורשיו ולא הבאים ב'רשותו לא אותה ולא יורשיה ולא הבאין ב'רשותה: **ו ה'לכה מקבר בעלה לבית אביה או שחזרה לבית המיה ולא נעשית אפטרופא,** אין היורשין משביעין אותה. **ואם נעשית אפטרופא,** היורשין משביעין אותה על העתיד לבוא ואין משביעין אותה על מה שעבר: **ז הפוגמת כתבתה,** לא תפרע אלא בשבועה. **עד אחד מעידה שהיא פרועה,** לא תפרע אלא בשבועה. **מנכסי יתומים ומנכסים משעבדין**

an absent husband [e.g., if a husband who was abroad sent a divorce to his wife and she claims her *ketubah* in his absence], she may not recover [the payment of her *ketubah*] unless she first takes an oath [which is imposed upon her by the court even if the respective defendants mentioned do not demand it].

(8) How [are we to understand the statement,] “a woman who impairs her *ketubah*?” [Explanation:] If her *ketubah* was for a thousand *zuz* and [her husband] said to her, “You have already received [the full amount of] your *ketubah*,” and she says, “I received only a *maneh*,” she is not

paid [the balance] unless she takes an oath. What is meant by, “If one witness testifies against her that [her *ketubah*] has been paid?” [Explanation:] If her *ketubah* was for a thousand *zuz* and when [her husband] said to her, “You have received [the full amount of] your *ketubah*,” and she replied, “I have not received it,” while one witness testifies against her that [the *ketubah*] has been paid [in full], she is not paid unless she first takes an oath. What is meant by the expression, “From assigned property?” [Explanation:] If [her husband] had sold his property to others and she seeks to recover payment from the buyers, she is not paid unless she first takes an oath. What is meant by the expression, “From the property of orphans?” [Explanation:] If [her husband] died and left his estate to his orphans and she seeks to recover payment from the orphans, she is not paid unless she first takes an oath. What is meant by “an absent husband?” [Explanation:] If her husband went to a country beyond the sea and she seeks to recover payment in his absence, she is not paid unless she first takes an oath. Rabbi Shimon says, [referring to the case in the previous Mishnah, where her

רבנו עובדיה מברטנורא

תורה הן: מנכסים משועבדים. משום דאי הוי גבי מן הלואה גופיה והוה טעין ליה אשתבע לי דלא פרעתין משביעין ליה, ואנן טענינן בשביל לקוחות דלמא אי הוי גבית מן הלואה הוה טעין לך אשתבע לי דלא פרעתין ובעית אשתבועי, השתא נמי אשתבע: ח רבי שמעון. קאי לעיל ארבנן דאמרי

ושלא בפניו לא תפרע אלא בשבועה: ח הפוגמת כתבתה כיצד, היתה כתבתה אלהי וזו, ואמר לה התקבלת כתבתך, והיא אומרת לא התקבלתי אלא מנה, לא תפרע אלא בשבועה. עד אחד מעידה שהיא פרועה כיצד, היתה כתבתה אלהי וזו, ואמר לה התקבלת כתבתך, והיא אומרת לא התקבלתי, ועד אחד מעידה שהיא פרועה, לא תפרע אלא בשבועה. מנכסים משועבדים כיצד, מכר נכסיו לאחרים, והיא נפרעת מן הלקוחות, לא תפרע אלא בשבועה. מנכסי יתומים כיצד, מת והניח נכסיו ליתומים, והיא נפרעת מן היתומים, לא תפרע אלא בשבועה. ושלא בפניו כיצד, הלך לו למדינת הים, והיא נפרעת שלא בפניו, אינה נפרעת אלא בשבועה. רבי שמעון אומר, כל זמן

husband had set her up as shopkeeper and wrote to her, I have no claim upon you for vow or oath, I, nor my heirs etc.] Whenever she claims her *ketubah*, the heirs may impose an oath upon her [regarding her shopkeeping duties as well]; but where she does not claim her *ketubah*, the heirs cannot impose an oath upon her [even if she had not

שהיא תובעת כתבתה, הירשין משביעין אותה. ואם אינה תובעת כתבתה, אין הירשין משביעין אותה: ט הוציאה גט ואין עמו כתבה, גובה כתבתה. כתבה ואין עמה גט, היא אומרת אבד גטי והוא אומר אבד שוכרי, וכן בעל חוב שהוציא שטר חוב ואין

been freed from taking an oath].

(9) If a woman [who seeks to recover the amount of her *ketubah*] produced a letter of divorce without a *ketubah* [i.e., the written marriage contract. We are talking about a city where the custom was not to write the *ketubah* relying instead on court authority], she is entitled to collect the amount of her *ketubah* [i.e., the sum she claims. Should the husband plead that he already paid her that sum, his plea would be disregarded, since the provision for a *ketubah* has the force of an act of a court, and is as binding in the absence of a written document as if one had been actually in existence. Only the production of valid evidence could exempt the man from payment]. [If she, however, produced her] *ketubah* without a letter of divorce and, while she claims, “My letter of divorce was lost [before I collected my *ketubah*],” he [the husband] claims, “My receipt [which was given to me at the time I paid the amount of the *ketubah*] was lost” [his wife, he alleges, had produced at that time, her letter of divorce, only asserting that her written *ketubah* was lost. As is the procedure in such cases, he maintains, the letter of divorce was slashed in order to prevent the woman from claiming therewith a second payment at another court of law, while he was furnished with a receipt as a protection for his heirs should the woman produce her *ketubah* after his death, thereby denying that she was ever divorced, and then claim the amount of her *ketubah* as the widow of the deceased], “and so, also, a creditor

רבנו עובדיה מברטנורא

המושיב את אשתו חנונית או אפוטרופא משביעה כל זמן שירצה ואם כתב לה נדר ושבועה אין לי ולא לירשי עליך אין יורשין משביעין אותה, ואתא הוא לאפלוגי ואמר דכל זמן שהיא תובעת כתובתה יורשין משביעין אותה ואפילו כתב לה נדר ושבועה אין לי ולא לירשי עליך. ואם אינה תובעת כתובתה אין יורשין משביעין אותה על אפוטרופא שבחיי בעלה ואפילו לא פטרה מן השבועה, דלית ליה לר' אליעזר ומחלוקתו דאמרי לעיל במתניתין משביעה כל זמן שירצה. ואין הלכה כר' שמעון: ט הוציאה גט ואין עמו כתובה. במקום שאין כתובים כתובה וסומכים על תנאי בית דין גובה כתובתה. דתנאי כתובה מעשה בית דין הוא, וכל מעשה בית דין כמאן דנקיט שטרא

who produced [after the Sabbatical year when all debts must be released] a bond of indebtedness that was unaccompanied by a *prusbul* [claiming that the *prusbul* was lost, while the debtor asserts that the *prusbul* document had never been made out and that he was, consequently, released from his debt by the

Sabbatical year. A *prusbul* is a form of declaration which enables a creditor to retain his rights to the collection of his debt even after the Sabbatical year], these are not paid. Rabbi Shimon ben Gamliel says, Since the time of danger [the Hadrianic persecutions that followed the rebellion of Bar Kochva, when all religious practices were forbidden on the penalty of death and it was hazardous to preserve a letter of divorce or a *prusbul*] a woman is [therefore] entitled to collect her *ketubah* without a letter of divorce and a creditor is entitled to collect [his debt] without a *prusbul*. [A woman who produced] two letters of divorce and two *ketubot* may [if the date of the first *ketubah* is earlier than that of the first divorce, and that of the second *ketubah* is earlier than that of the second divorce] collect payment of both *ketubot* [because it is assumed that, after he had once divorced her, the man had remarried her and then, divorced her again. The *ketubot* are, consequently, both due to her]. [If she produces, however,] two *ketubot* and one letter of divorce [the dates of both *ketubot* being earlier than that of the letter of divorce, so that both obviously refer to the same marriage], or one *ketubah* and two letters of divorce, [i.e., the man married her after she had once been divorced by him, but did not write for her a second *ketubah* before he again divorced her], or a *ketubah*, a letter of divorce, and [evidence of her husband's] death [if the order was: marriage, divorce, remarriage, death], she may collect payment for one *ketubah* only, for any man who divorces his wife and then remarries her contracts his second marriage on the condition of the first *ketubah*

רבנו עובדיה מברטנורא

דמי. ודוקא מנה ומאתים הוא דגביא, אבל תוספת אין לה עד שתוציא שטר כתובה: פרוזבול. הלל תיקן פרוזבול כדי שלא תשמש שביעית, שמוסר שטרותיו לבית דין שיגבו מן הלזה חובו כל זמן שיתבענו דהשתא לא קרינא ביה לא יגוש, שאינו תובעו כלום אלא בית דין תובעין: הרי אלו לא יפרעו. חיישינן שמא כבר גבתה כתובתה, וזה השמיטתו שביעית: מן הסכנה. שגורו גוים על המצות והיו יראות לשמור גיטיהן ומשקיבלתו שורפתו. וכן פרוזבוליהן:

[i.e., that she should be entitled only to her first *ketubah*]. [In the case of] a minor whose father had given, in marriage, the *ketubah* of his wife [the sum of two hundred *zuz* which is assigned to a virgin] remains valid [even when he becomes of age, though the woman at that time is no longer a virgin; the *ketubah* of a non-virgin is only one hundred *zuz*], since it is on this condition that he kept her as his wife. [In the case of one who became] a proselyte and his wife converted with him, the *ketubah* remains valid [i.e., payable in the same currency, as the previous marriage contract specified (see Tosfot Yom Tov) though it was given to her before they converted], since it is on this condition that he kept her as his wife.

הָרֵאשׁוֹנָה מִחֻזְרָה. קָטָן שֶׁהָשִׂיאוֹ אָבִיו,
 כְּתֻבָּתָהּ קִיּוּמָה, שֶׁעַל מְנַת כֵּן קִיּוּמָה. גֵּר
 שֶׁנִּתְגִּיר וְאִשְׁתּוֹ עִמּוֹ, כְּתֻבָּתָהּ קִיּוּמָה, שֶׁעַל
 מְנַת כֵּן קִיּוּמָה: